

KTO?

Múzejný pedagóg!

II. ČASŤ

Odborná komisia
pre výchovu a vzdelávanie v múzeách

Zväz múzeí na Slovensku

Rozhovory o múzejnej pedagogike

*** Cieľom cyklu rozhovorov s múzejnými pedagógmi je nahliadnuť do zákulisia ich práce, navzájom sa inšpirovať a otvoriť témy, ktoré v tomto profesijnom odvetví rezonujú.**

rok vydania: 2024

zostavovateľka: Mgr. Vanda Kráľovičová, PhD.,

grafické spracovanie: Texall, s.r.o., spolupráca a konzultácie:

Mgr. Zuzana Kunšteková, PhDr. Elena Lindisová, Mgr. Ivana Žáčoková,

Odborná komisia pre výchovu a vzdelávanie v múzeách

Zväz múzeí na Slovensku, 2024

Odborná komisia pre výchovu a vzdelávanie v múzeách

- * Vyjadrené myšlienky sú názormi autorov textu a nemožno ich pokladať za názory predstavujúce oficiálne stanovisko Zväzu múzeí Slovenska.
- © Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť reprodukováná, uložená vo vyhľadávacom systéme alebo šírená akýmkoľvek spôsobom bez predchádzajúceho písomného povolenia majiteľov autorských práv.
Neprešlo odbornou jazykovou úpravou.

II. ČASŤ

Veronika Kurtová

PhDr. Veronika Kurtová

Vysokoškolské štúdium na Fakulte verejnej správy Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach v odbore verejná politika a verejná správa ukončila rigoróznou skúškou. V rámci výmenného programu Socrates/ Erasmus úspešne absolvovala semestrálne štúdium na univerzite v nemeckom meste Bayreuth. Je držiteľkou certifikátu C1 z nemeckého jazyka z Goetheho inštitútu v Bratislave. Znalosti nemčiny na úrovni C1 potvrdila aj ďalšími štúdiami na nemeckých univerzitách – opäť v meste Bayreuth, neskôr v meste Aachen a nedávno aj na univerzite v rakúskom meste Klagenfurt am Wörthersee. Takmer 6 rokov pôsobila na súkromnej anglickej základnej škole a v materskej škole v Bratislave ako vychovávateľka a učiteľka nemeckého jazyka. Od augusta 2020 pracuje v Malokarpatskom múzeu v Pezinku na kumulovanej pozícii. Ako múzejná lektorka robí odborné výklady skupinám domácich i zahraničných návštevníkov. Zameriava sa pritom na rôzne cieľové skupiny – deti, študentov, dospelých, seniorov i zdravotne znevýhodnených občanov. V úlohe múzejnej pedagogičky tvorí a realizuje vzdelávacie programy pre školské skupiny. Je tiež členkou Odbornej komisie pre výchovu a vzdelávanie v múzeách.

Veronika, ďakujem, že ste súhlasili s rozhovorom. Zaujíma nás, ako sa pracuje múzejným pedagógom v našich múzeách. Je pre nás dôležité identifikovať tie aspekty práce, ktoré možno považovať za úspešné a zvládnuté, ale naopak aj tie, na ktorých ešte musíme v prostredí našich múzeí zapracovať. Prostredníctvom vášho osobného príbehu môžeme opäť nahliadnuť do zákulisia tohto inšpirujúceho zamestnania.

* **Pre povolanie múzejného pedagóga ste sa cielene rozhodli už počas štúdia alebo k nemu viedla iná cesta?**

O existencii pozície „múzejný pedagóg“ som, pravdupovediac, predtým nevedela. Nebola som študentkou odboru „múzejná pedagogika“, dokonca som ani netušila, že na Slovensku je možné zvoliť si tento študijný odbor. Moja cesta k tejto práci bola viacmenej vecou náhody. Na túto ponuku zverejnenú na pracovnom portáli ma upozornila kamarátka, podľa ktorej som mala predpoklady na vykonávanie tejto práce. Aj keď som nevedela, čo presne táto pozícia obnáša, počas pohovoru, kedy mi bol detailne predstavený popis mojej práce, som vnútorne cítila, že by ma táto profesia mohla naplňať.

* **Ako podľa vás vyzerá ideálny osobnostný profil múzejného pedagóga? Ktoré vlastnosti podľa vás musí mať múzejný pedagóg?**

V prvom rade by mal mať múzejný pedagóg rád deti. Bez pozitívneho vzťahu k nim to jednoducho nejde. Keďže naše múzeum navštívi počas roka veľké množstvo detí, je to podľa mňa asi ten najdôležitejší atribút. Mal by byť priateľský, aby v múzeu vytvoril príjemnú atmosféru. Pedagogické vzdelanie je vítané a prípadná prax v práci s deťmi zase často veľmi nápomocná. Múzejný pedagóg by mal disponovať aj určitou dávkou kreativity, aby detského návštevníka dokázal zaujať. Dôležitá je tu i trpezlivosť, aby si dokázal nájsť cestu aj k menej prispôbivým žiakom. Mne osobne pri vykonávaní tejto práce veľmi pomohli predchádzajúce niekoľkoročné skúsenosti pedagóga a vychovávateľa na základnej škole a v materskej škole. Keďže múzejná pedagogika sa dá robiť aj vo vzťahu k iným cieľovým skupinám ako sú deti, múzejný pedagóg by mal mať skúsenosti s prácou s ľuďmi a mal by byť všímavý k ich potrebám.

* **Kedy sa dá práca múzejného pedagóga považovať za úspešnú?**

Najspolahlivejším meradlom úspešnosti práce múzejného pedagóga je podľa môjho názoru spokojnosť detí. Tie vám nielen počas trvania vzdelávacieho programu, ale aj bezprostredne po jeho skončení vedia poskytnúť nefalšovanú spätnú väzbu – pozitívnu či negatívnu. Deti si tak z nášho múzea okrem množstva zaujímavých informácií a výrobku z tvorivej dielne často odnášajú aj dobrý pocit. Ak im ten utkvie v pamäti ešte nejaký čas, vrátia sa tu v sprievode rodičov či starých rodičov. Dôležitá je tu tiež spätná väzba pedagógov, ktorí so školskými skupinami prichádzajú. Ich pozitívne hodnotenie dokáže potešiť, konštruktívna kritika spojená s radami a odporúčaniami zas zlepšiť múzejnú pedagogiku. Dobrý ohlas pedagogického programu sa navyše prirodzene roznesie po jednotlivých školách či iných zariadeniach a takáto osobná skúsenosť tak vynahradí aj najlepšiu marketingovú propagáciu. Opakované vracanie sa školských skupín do múzea je teda znakom úspešnej práce múzejného pedagóga. V prípade študentov, seniorov či iných cieľových skupín múzejnej pedagogiky sa za úspech dá takisto považovať ich pozitívna odozva na daný pedagogický program alebo inú edukačnú aktivitu. Ďalším znakom úspešnej múzejno – pedagogickej práce môže byť osobná spokojnosť samotného múzejného pedagóga z dobre odvedenej práce, prípadne spokojnosť jeho nadriadeného.

* **Čo je podľa vás najdôležitejšie pri výkone vašej práce?**

Za najdôležitejší moment tejto práce považujem nadviazanie akéhosi spojenia medzi múzejným pedagógom a detským návštevníkom počas doby trvania edukačného programu. Prínosom je zapojiť žiakov do vzdelávacieho programu prostredníctvom interaktívnych prvkov, aby tak zábavnou formou učenia nasali nové poznatky. Detské publikum by malo pocítiť dôveru nielen v múzejného pedagóga, ale aj v múzeum ako vzdelávacej inštitúcie, v ktorej strávili plnohodnotný čas plný zážitkov. Múzejný pedagóg by vo svojej práci s detským publikom nemal sklznúť do pozície veľmi prísneho učiteľa a mal by vedieť vhodne reagovať v situáciách s menej prispôsobivými žiakmi. Pri práci so študentmi či seniormi je potrebné nechať im dostatočný priestor na vyjadrenie názorov a následne na ne patrične reflektovať.

* Akým úskaliam podľa vás čelí múzejný pedagóg pri výkone jeho práce? Máte s nimi osobnú skúsenosť?

Ako som už naznačila v predchádzajúcej odpovedi, úskalím nielen pre neskúseného, ale aj pre skúseného múzejného pedagóga môže byť problémové správanie niektorých jednotlivcov patriacich do školskej skupiny. Z mojich doterajších skúseností viem, že ide predovšetkým o narušanie edukačného programu, vyplývajúce z ich nezájmu o výučbu. V takýchto prípadoch je žiakom potrebné vysvetliť, že aj keď múzeum nie je škola, i v tomto prostredí platia určité pravidlá. Osobitnou kategóriou sú žiaci so špeciálnymi potrebami. Tí si vyžadujú špecifický prístup, s ktorým nám pomáhajú ich sprevádzajúci vychovávateľia. Menšie negatívum vidím občas aj v správaní sa niektorých pedagógov, ktorí mierne narušajú chod pedagogického programu. Sú to zväčša učitelia, ktorí si počas návštevy múzea chcú trochu oddýchnuť, a preto nemajú záujem utišovať hlučné deti. Občas sa vyskytnú aj takí, ktorí si v priebehu trvania programu potrebujú vybaviť svoje súkromné záležitosti. Niektorí sa počas odborného výkladu dokonca rozprávajú a iní, ktorí sa aj snažia udržiavať skupinu v rámci noriem, nemajú u detí dostatočný rešpekt. Takýchto vyučujúcich je vhodným spôsobom potrebné upozorniť na to, že múzejný pedagóg tu nevystupuje ako dozorujúci pedagóg, ale len ako sprievodca múzejného sveta. Problém nachádzam aj v tom, že často k nám skupiny študentov stredných škôl prichádzajú bez nejakého väčšieho záujmu. Ich cieľom je tak pravdepodobne užiť si voľný čas mimo priestorov školy. Úskalím múzejno – pedagogickej práce so seniormi môže byť najčastejšie nevhodný priestor na výučbu, t. j. múzeum nedisponujúce bezbariérovosťou.

* S ktorými cieľovými skupinami máte najväčšie skúsenosti a prečo?

V rámci múzejnej pedagogiky mám najviac skúseností so žiakmi prvého stupňa základných škôl z nášho regiónu, pretože predovšetkým im sú určené vzdelávacie programy Malokarpatského múzea v Pezinku. Do tejto vekovej kategórie spadajú aj deti z mimoškolských zariadení, t. j. z táborov a centier voľného času. Časom sa mi tiež overilo, že práve táto skupina detských návštevníkov vie adekvátne oceniť ponúkaný program a je tak najvd'ačnejším poslucháčom a prijímateľom poskytnutých informácií. Nižšie percento cieľových skupín tvoria

žiaci druhého stupňa základných škôl a deti z materských škôl. Edukačné programy sa prispôsobujú veku týchto skupín. Najmenej skúseností mám so študentmi stredných škôl, ktorí naše múzeum navštevujú v malej miere. Prednedávnom sme v rámci našej dočasnej výstavy ponúkli stredným školám program venovaný obdobiu raného Grécka, no odozva bola nízka. Z reakcií stredoškolských pedagógov však viem, že v študijnom pláne daného predmetu nie je častokrát dostatok priestoru na exkurzie mimo školy, zvlášť, ak sa danej problematike venujú učebnice v malom rozsahu. V aktuálnej ponuke nemáme pre študentov strednej školy žiaden pedagogický program, ale v tomto čase sa na ňom aktívne pracuje. Program s názvom „Peripetie slobôd: vlastniť a žiť“ bude zameraný na obdobie po 2. svetovej vojne a svojou tematikou bude korešpondovať so špecializáciou múzea. Novou cieľovou skupinou múzejnej pedagogiky, ktorú sa v tomto období snažíme podchytiť, sú seniori. Pripravili sme pre nich dva edukačné programy: „Rozpomínanie Pezinkom“ – o najznámejších pamiatkach mesta Pezinok a „Tajomstvo keramiky“ – o hrnčiarstve ako najstaršom remesle. Obe pedagogické aktivity budú prebiehať vo vybraných bezbariérových priestoroch nášho múzea.

* Ako postupujete pri vytváraní pedagogických aktivít?

Tvorba vzdelávacieho programu pre školské skupiny trvá zvyčajne dlhší čas, niekedy aj celé týždne. Proces začína štúdiom odbornej literatúry v danej problematike. Následne sa vytvorí koncept daného programu s ohľadom na jeho štruktúru a časový rámec, ktorý je u nás v trvaní 90 minút. Niektoré edukačné programy Malokarpatského múzea v Pezinku sú zamerané na vinohradnícku tematiku, iné sú odkazom na aktuálne alebo z nášho pohľadu zaujímavé témy. Dočasné detské vzdelávacie programy vytvárame ako sprievodnú aktivitu k aktuálne prebiehajúcim výstavám. Samotný vzdelávací program pozostáva z teoretickej a praktickej časti. V rámci teoretickej časti sa školská skupina postupne presúva celou výstavou či časťou expozície, ktorej je program venovaný. Prehliadka je sprevádzaná odborným výkladom danej témy doplneným o rôzne zaujímavé obrazové a iné materiály. Deti sa počas toho aktívne zapájajú do interaktívnych úloh, kde si môžu napr. vyskúšať prácu s rôznymi modelmi či replikami exponátov. Súčasťou bývajú často aj náučné a pútavé hry alebo pracovné listy.

Počas programu pracujú žiaci individuálne i v tímoch a veľmi často sa využíva diskusia či technika brainstorming. Praktická časť pedagogického programu prebieha v inej časti múzea, v miestnosti na to určenej, a je zameraná na kreatívne tvorenie. Hotový výrobok si naši najmenší návštevníci vezmú domov ako pamiatku na konkrétny program. Postup pri tvorbe pedagogických aktivít pre študentov, seniorov či iné skupiny návštevníkov je podobný ako pri deťoch. V tomto prípade sa však výklad, interaktívne aktivity i tvorivá dielňa prispôbujú danej skupine. Pre plynulejší priebeh edukačných aktivít u seniorov sú pracovné listy či iné pomôcky prispôsobené tak, aby sa im uľahčila práca.

* **Máte nejaké ciele, ktoré by ste chceli v rámci vašej práce dosiahnuť?**

V múzeu mám kumulovanú funkciu, v rámci ktorej zastávam okrem pozície múzejného pedagóga aj pozíciu múzejného lektora. Práca v tomto prostredí ma naplňa, vidím zmysel v tom, čo robím. Odmenou za dobre vykonanú prácu je pre mňa pozitívna spätná väzba nielen od spomínaných detských skupín a ich pedagógov, ale v rámci odborných lektorátov pre iné cieľové skupiny aj od individuálnych návštevníkov či skupín. Osobnou odmenou a zároveň i neustálym cieľom je pre mňa aj naďalej pocit dobre odvedenej práce a spokojnosť domácich i zahraničných návštevníkov. Profesionným cieľom, ktorý sa prelína s mojim osobným cieľom, je pritiahnúť viac návštevníkov do Malokarpatského múzea v Pezinku, ktoré je unikátne aj tým, že ako špecializované múzeum vlastní najväčšiu zbierku vinohradníckych lisov v Európe. Aj keď toto regionálne múzeum leží mimo hlavného mesta, rada by som zvýšila návštevnosť tohto krásneho miesta, pretože verím, že máme čo ponúknuť nielen domácim, ale aj zahraničným návštevníkom. V záujme častejšieho využívania cudzích jazykov na pracovisku by ma v rámci profesijného – osobného cieľa veľmi potešila zvýšená návštevnosť zahraničných návštevníkov. V mojom prípade by prioritne šlo o nemecky hovoriacich ľudí. Nemecký jazyk je už dlhé roky mojou vášňou, ktorú som i po skončení vysokej školy prehľbovala v rámci niekoľkých štúdií na univerzitách v Nemecku a Rakúsku. V múzeu by som sa rada zamerala najmä na Rakúsko, a to nielen kvôli geografickej blízkosti, ale aj kvôli tematike vinohradníctva a vinárstva, ktorá nás s touto krajinou, resp. s jej prihraničnou časťou spája.

Cieľom by tak bolo nielen udržať vysokú úroveň mojich jazykových znalostí z nemčiny, ale tiež ukázať zahraničnému publiku krásu slovenskej kultúry. Prelomením jazykovej bariéry by sa tak opäť mohla rozvinúť cezhraničná spolupráca a súčasne by sa podporil slovenský turizmus. V rámci múzejnej pedagogiky som zahájila akciu oslovovania základných škôl z prihraničných rakúskych obcí s ponukou oblúbených detských vzdelávacích programov v nemeckom jazyku. Veríme, že sa to podarí. :)

*** Aký máte názor na syndróm vyhorenia v kontexte práce múzejného pedagóga? Stretli ste sa s ním aj vy osobne? Máte nejaké osvedčené postupy, ako syndrómu vyhorenia predchádzať?**

V práci múzejného pedagóga venujúceho sa najmä deťom, môže dôjsť k syndrómu vyhorenia. Ten totiž pri výkone svojej práce prichádza do kontaktu s veľkým množstvom školských skupín. Práca s deťmi je vyčerpávajúca a psychicky náročná. Vo svojej doterajšej práci múzejného pedagóga, ktorú robím cca. 3 a pol roka, som sa so syndrómom vyhorenia zatiaľ nestretla. V predošlej profesii, v ktorej som bola dlhoročným pedagógom a vychovávateľom na základnej škole i v materskej škole, som však už ku koncu cítila psychické vyčerpanie a fyzickú únavu. Celodenná práca so žiakmi vie dať organizmu človeka poriadne zabráť. Syndróm vyhorenia však nemusí súvisieť iba s prácou s deťmi. Ak človek cíti, že to jeho telo a duša potrebujú, odporúčala by som spomaliť. Mojm osvedčeným receptom na zvládanie náročných chvíľ bola jednoznačne fyzická aktivita, ktorá dokázala doplniť úbytok psychickej pohody. Aktívny relax zahŕňali prechádzky v prírode, šport či tanec. Dôležité je tiež venovať sa rodine, priateľom a oblúbeným koníčkam. Nezabudnúť však treba i na dostatok spánku. Na pracovisku je zas dôležité vyhýbať sa perfekcionizmu a ak je to možné, nenosiť si prácu domov.

*** Rešpektujú na vašom pracovisku vašu pozíciu? Stretávajú sa s nepochopením u kolegov alebo naopak s pomocou?**

Z môjho pohľadu je pozícia múzejného pedagóga u nás v múzeu rešpektovaná a vedením plne podporovaná. Občas si možno moji kolegovia ešte zvykajú na to, že sa v múzeu alebo po dvore potuluje,

prípadne behá a kričí veľa detí. Práve hluk býva pre nich niekedy rušivým elementom, pretože sa nedokážu dostatočne sústrediť na svoju prácu. Vo všeobecnosti nám však vychádzajú v ústrety a pomáhajú v prípade potreby. Vedia totiž, že detské publikum je našou najväčšou cieľovou skupinou, takže prípadné malé rušenia musia strpieť. Podľa môjho názoru sú práve deti naša budúcnosť a zoznamovať ich s múzejným prostredím už od útleho veku, má svoj význam. Naším cieľom je vzbudiť u nich povedomie o tom, že kultúra je v živote každého človeka veľmi dôležitá a že odkaz dedičstva v podobe spoločnej minulosti je potrebné šíriť ďalej.

* **Kde čerpáte inšpiráciu pri tvorbe programov?**

Inšpiráciou pri tvorbe vzdelávacích programov pre školské skupiny sú pre mňa predovšetkým praktické skúsenosti, ktoré som nazbierala počas spomínanej niekoľkoročnej pedagogickej práce. Môžem sa tak oprieť o množstvo tvorivých dielní a workshopov, ktoré som na škole realizovala. Kreatívne som sa vyžívala aj pri tvorbe násteniek a výzdob v rámci rôznych podujatí v priebehu celého školského roka, čo bolo ďalším prameňom mojich nápadov. Interaktívne prvky zakomponované do vzdelávacích programov múzea som zase využila z početných školských hier. Pri svojej múzejno – pedagogickej práci využijem občas aj internet, ktorý je dobrým pomocníkom pri hľadaní pútavých tipov a nápadov na zaujatie detského návštevníka. Rada sa nechám inšpirovať i postrehmi či radami kolegov – autorov konkrétnej výstavy, ktorí nás napr. navedú na prácu s replikami exponátov z výstavy. Inšpiráciou pri tvorbe pedagogických programov pre stredné školy sú pre nás aj nápady samotných stredoškolských pedagógov či rôzne učiteľské portály. Čo sa týka seniorov, tam sú nám občas nápomocní ich opatrovatelia.

* **Ako vnímate digitálne interaktívne prvky vo vašej práci? Používate ich?**

V mojej doterajšej práci múzejného pedagóga boli digitálne interaktívne prvky pri edukačných programoch využívané len vo veľmi malej miere. V minulosti sa v rámci vybraných programov využili projektory či tablety. Pri súčasných vzdelávacích programoch si okrem veľko-

plošného monitoru zatiaľ vystačíme bez akýchkoľvek iných digitálnych interaktívnych pomôcok. V blízkej budúcnosti však plánujeme nasadiť niektoré z nich. V rámci pripravovaného nového vzdelávacieho programu pre stredné školy chceme opätovne využiť tablety. V múzeu máme pre návštevníkov okuliare na virtuálnu realitu, ktoré je časom možné využiť aj pri školských skupinách. Snažíme sa tiež o získanie 3D tlačiarne, ktorá by nám mohla pomôcť spestriť konkrétny edukačný program. Ako múzejní lektori ponúkame pre našich návštevníkov viacero zaujímavých digitálnych noviniek: 3D videoprojekciu „Príbeh vína v Malých Karpatoch“, multimediálnu prezentáciu „Klárin lis – skutočný príbeh o slzách, šťastí a víne“ či digitálnu animáciu najstaršieho vinohradníckeho lisu z roku 1608. Keďže sme múzeum kráčajúce s dobou, snažíme sa postupne a v rozumnej miere implementovať i ďalšie moderné technológie. Aj v prenikaní digitálnej sféry do oblasti múzejnej pedagogiky máme plnú podporu vedenia, ktoré to považuje za dôležitý krok ku skvalitneniu našich výstupov vo vzťahu k verejnosti.

*** Ako vnímate posledné krízové roky súvisiace s pandémiou koronavírusu, energetickej krízy a vojnového konfliktu na Ukrajine v rámci múzejného prostredia a práce múzejného pedagóga?**

Všetky negatívne udalosti ostatných mesiacov či rokov sa, samozrejme, dotkli i nášho múzea. Konkrétne pandémia koronavírusu rapídne znížila počet návštevníkov. Toto „hluché obdobie“ sme však využili aj na vytvorenie múzejného e-shopu, vďaka ktorému sme sa našim návštevníkom mohli priblížiť aspoň takouto formou. Čo sa týka múzejnej pedagogiky, v tomto neľahkom čase sme sa snažili vyjsť v ústrety najmä školám, ktorým sme počas pandémie ponúkli vzdelávací program s názvom „Pezinskí pamiatkoví pátrači“. Išlo o prvý edukačný program mimo našej sídelnej budovy a jeho realizácia teda neprebehla v priestoroch múzea, resp. jeho expozícií či výstav. Snažili sme sa tak vyhovieť predovšetkým rodičom, aby sa ich ratolesti nezdržovali v uzavretých priestoroch. Múzejná aktivita prebiehajúca v uliciach Pezinka bola pre detských návštevníkov zaujímavým spestrením. Samotný program sa nakoniec osvedčil natoľko, že v ponuke vzdelávacích programov Malokarpatského múzea v Pezinku zostal až do dnešného dňa. Počas obdobia koronavírusu sa v rámci rekonštrukčných prác

jednej časti múzea podarilo vybudovať novú pedagogickú miestnosť, ktorá nám slúži nielen na detské tvorivé dielne, ale aj na iné podujatia. Čo sa týka energetickej krízy či konfliktu na Ukrajine, tieto negatívne faktory naše múzejné prostredie nejako výrazne nepoznačili.

* **Aké máte skúsenosti s online prostredím? Dá sa robiť múzejná pedagogika online?**

Expozície Malokarpatského múzea v Pezinku si naši návštevníci mohli pozrieť prostredníctvom Google Street View ešte pred obdobím pandémie koronavírusu. Počas trvania pandémie bola táto online forma jednou z možností návštevy múzea. V online priestore som absolvovala aj časť Kurzu múzejnej pedagogiky, nakoľko v tom čase nebolo možné uskutočniť jednotlivé prednášky prezenčnou formou. Vyučovanie bolo dokonca skrátené, a to z dôvodu plnej koncentrácie múzejných pedagógov na výučbu. Keďže hovoríme o neosobnej forme prezentácie, udržať pozornosť dospelého jedinca cez obrazovku počítača tak bolo náročné. Online múzejnú pedagogiku sme v múzeu zatiaľ nerealizovali. A či si to viem predstaviť? Asi nie. Zaujať malých žiakov je v tomto prípade oveľa náročnejšie. Interaktívne prvky edukačného programu by museli byť prevádzané pútavejšou formou, aby vzbudili detskú pozornosť. Pri výrobe výrobku by zase bola potrebná asistencia rodiča či pedagóga. Nehovoriac o strate čara vidieť múzejné exponáty naživo v ich prirodzenom prostredí či o zníženom záujme zo strany žiakov a študentov presýtených z online školského vyučovania. Realizovať múzejnú pedagogiku v online priestore pre skupiny seniorov je však asi najväčšia výzva. Pre dôchodcov je komplikované stotožniť sa s prostredím, v ktorom nevyrastali, a preto je im digitálny svet všeobecne cudzí. Fungovať online formou tak pre obe zúčastnené strany predstavuje z viacerých pohľadov komplikovanejšiu situáciu. Môj osobný názor na túto problematiku je taký, že robme múzejnú pedagogiku aj týmto spôsobom, ale len v nevyhnutných prípadoch. Alternatívou by z môjho pohľadu mohla byť realizácia pedagogických aktivít v exteriéri. Osobný kontakt je totiž nenahraditeľný aj v múzejnom prostredí.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa pracovných aj osobných úspechov.

Zdroje použitých fotografií:

01 - Lenka Choma Soročinová - Zostúp s nami do doby medenej

02 - Eva Amzler - portrétovej fotografia

03 - Eva Amzler - Bábky ožívajú v múzeu